

לשכת הרבנות מודיעין

THE CHIEF RABBINATE OF MODIIN

פרשת נצבים וילך אחדות ליום הדין

אתם נצבים היום כולכם...ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטרכם כל איש ישראל. טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחנך מחוטב עציך עד שואב מימך.

כולם נצבים ולכל אחד יש תפקיד שונה וצרכים שונים העניינים המטרידים את ראשי הקהל אינם העניינים שבשגרה להם זקוקים חוטבי עצים ושואבי מים הטרודים מאוד במטרה להביא מזון וטרף לבני ביתם, וגם מלאכתו של החייט מנוגדת בתכלית למלאכתו של הנפח וכן הצייר והנגר יצירות שונות יוצרים גם איש המסחר ויושבי בית המדרש אנשים שונים ונפרדים הם בתפקידם. א"כ באופן טבעי איך יתכן שיהיה בניהם גיבוש ואחדות כאשר כל אחד פונה לרצונותיו האישיים ואינטרס אישי וצר מניע את מעשיו. כמאמר הפסוק "לתאוה יבקש נפרד". האם אין דרך וסיכוי לאחדות כל אותם הנ"ל? התשובה היא שיש דרך לשלימות כולם ואחדותם והיא רק על ידי זה שמעשיהם מכוונים לעשות רצון השי"ת, בזה כולם מגובשים לדבר אחד.

רק בזאת הדרך יצליחו לעשות אגודה אחת ופירוד התפקיד יהיה סיבת השלימות כי מה שהוא יעוד ותיקון לאחד אינו תיקון ויעוד לאחר. ולכן הפסוק ממשיך "לעברך בברית ד' אלוקיך ובאלתו"...וגו' דהיינו רק במצב זה של אחדות ראויים הם לבא בברית ד' כי אע"פ שאתם נצבים כולכם בגופים ותפקידים שונים אם התכלית היא "לעברך בברית ד'"...ולזכות לברכת הברית אשר ד' כורת עם עמ"י.

המתבונן יראה כי כל תפילות ר"ה ויום הכיפורים נסובים על ענין זה. ולכן גם רימז בשינוי הלשון שפתח בלשון רבים אתם נצבים וכו' וסיים בעוברך וכו' בלשון יחיד ללמדך כי בשאיפה וכונה לעשות רצון ד' הופכים הרבים לציבור אחד ויחיד ומלוכד לעבורך בברית ד' וגו'.

וזאת עיצה טובה להנצל מעוצמת הדין שאנו נצבים לקראתו יום ראש השנה שכל ברי עולם עוברים לפניו כבני מרון דהיינו בדיקה ומשפט אישי- אינדיווידואלי לכל אחד, הכרעה משפטית לעתידו, מי יחיה ומי יעשיר או יעני ח"ו וכו' כמו הכבשים שהועברו אחד אחד המעלה צר כדי למספרם. אולם כאשר האדם משתף עצמו עם הציבור יחד כולם הופכים לציבור וא"כ גם אין דנים אותו כיחיד אלא כאיש ציבור.

לשכת הרבנות מודיעין
THE CHIEF RABBINATE
OF MODIIN

פרשת נצבים וילך
אחדות ליום הדין

כך מובן פירושו של הכלי יקר המבאר כי הברית כאן היא הערבות שיש בעם ישראל שכל ישראל ערבים זה לזה ולכן נחשבים הם כאיש אחד לטוב או לשבט כי מי שיש לו מכה באבר מסוים כל גופו כואב כך עם ישראל אחד חטא וכל ישראל ערבים כמ"ש (יהושע ז,יא) בחטא ען "חטא ישראל וגם פשע" וגו' אף שמדובר בחטא של אדם אחד אולם הפסוק מיחס את

העוון לכל ישראל כמ"ש המדרש (ויק"ר ד,ו) "שה פזורה ישראל" (ירמיה נ,ז) למה נמשלו ישראל לשה, מה השה בזמן שלוקה באחד מאבריו כולם מרגישים אף עם ישראל ען לבדו חטא וכתוב "חטא ישראל".

ובדרך זו חובת המציאות היא האחדות בעם ישראל כי עי"ז בהכרח יהיו כאגודה אחת כאיש אחד. זקוקים אנו בימים אלו לשנן השכם והערב כי אין לנו משפחה אחרת ואין לנו אחים אחרים חובה קדושה היא לכולנו לראות את המאחד בחברה ולדבוק בכח האחדות שעל ידיה נזכה לשנה טובה יותר לכלל ולפרט,אמן.

בברכת שבת שלום,
 הרב אליהו אלחרר שליט"א
 רב העיר מודיעין